

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Dafydd y
Brenin
(rhan 2)

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Lazarus

addaswyd gan: Ruth Klassen

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2016 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu'r stori hon,
ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

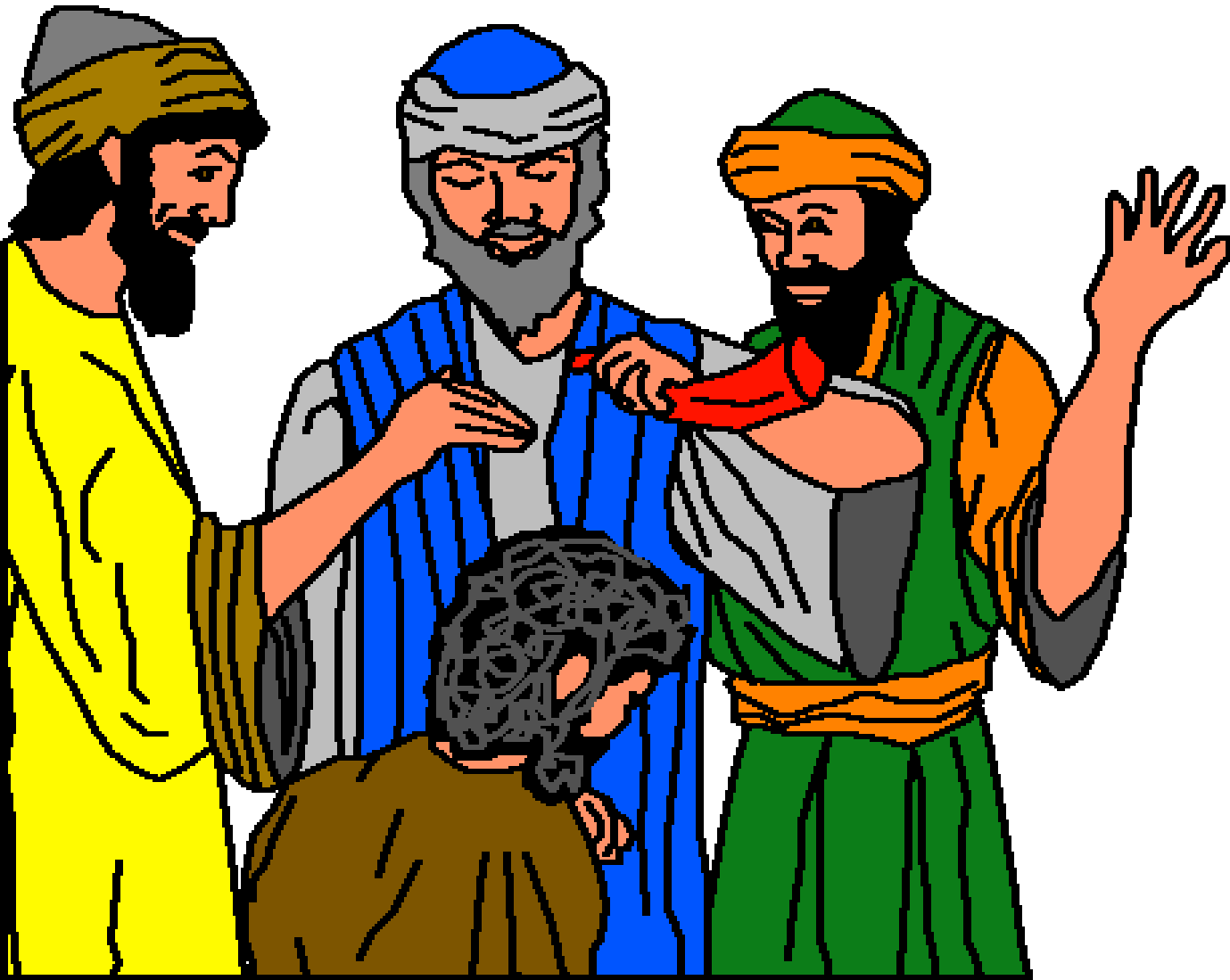
Roedd Dafydd yn frenin
ar Jwda, yn Ne Israel.
Ond penderfynodd
gweddill Israel
wneud Ish-boseth
yn frenin arnyn
nhw. Bu
rhyfel
cartref
am saith
mlynedd.
Ond roedd
Dafydd yn
mynd o nerth
i nerth.

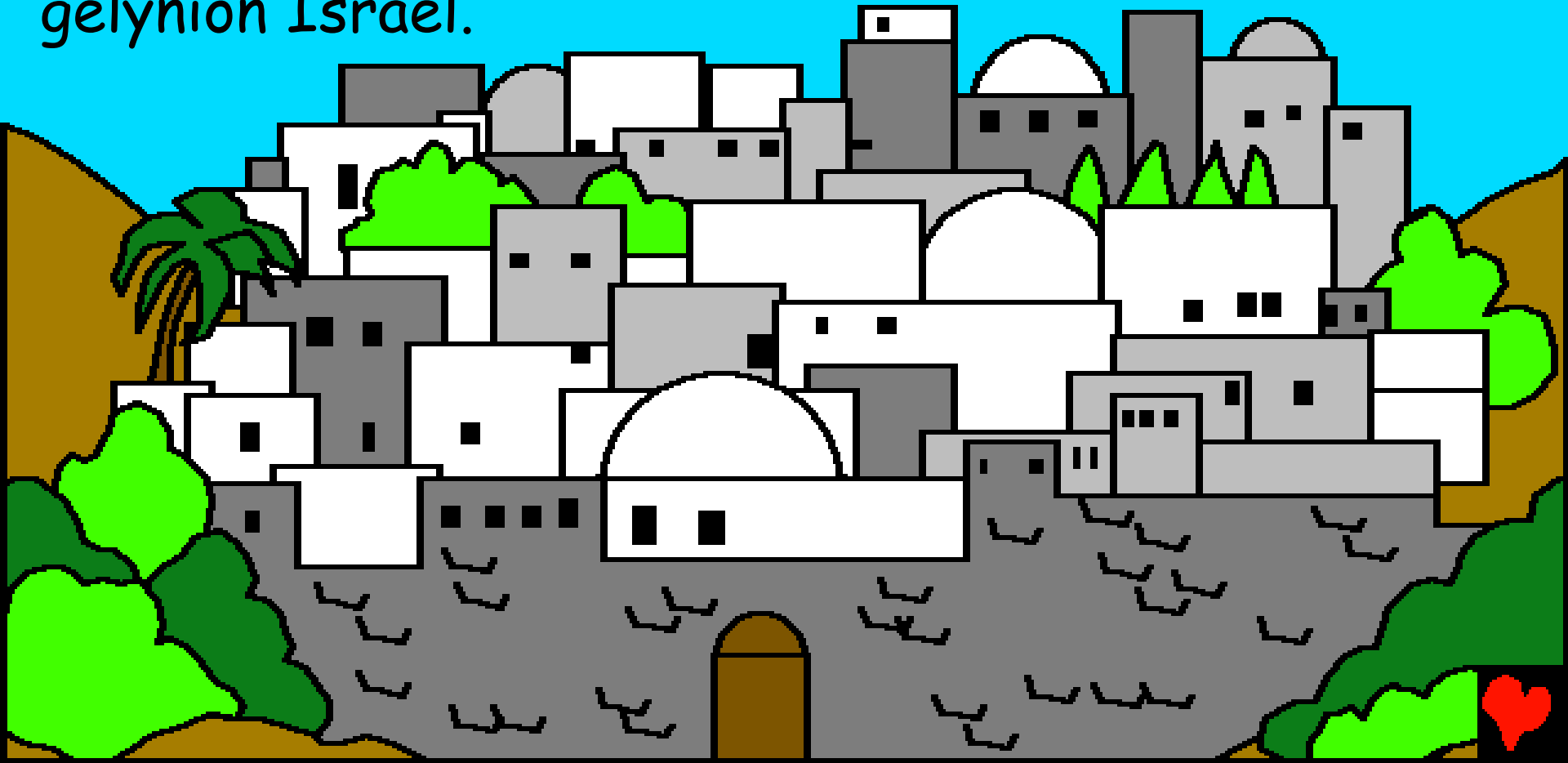
Yn y diwedd
cafodd y Brenin
Ish-bosheth ei
ladd gan un o'i
filwyr ei hun.

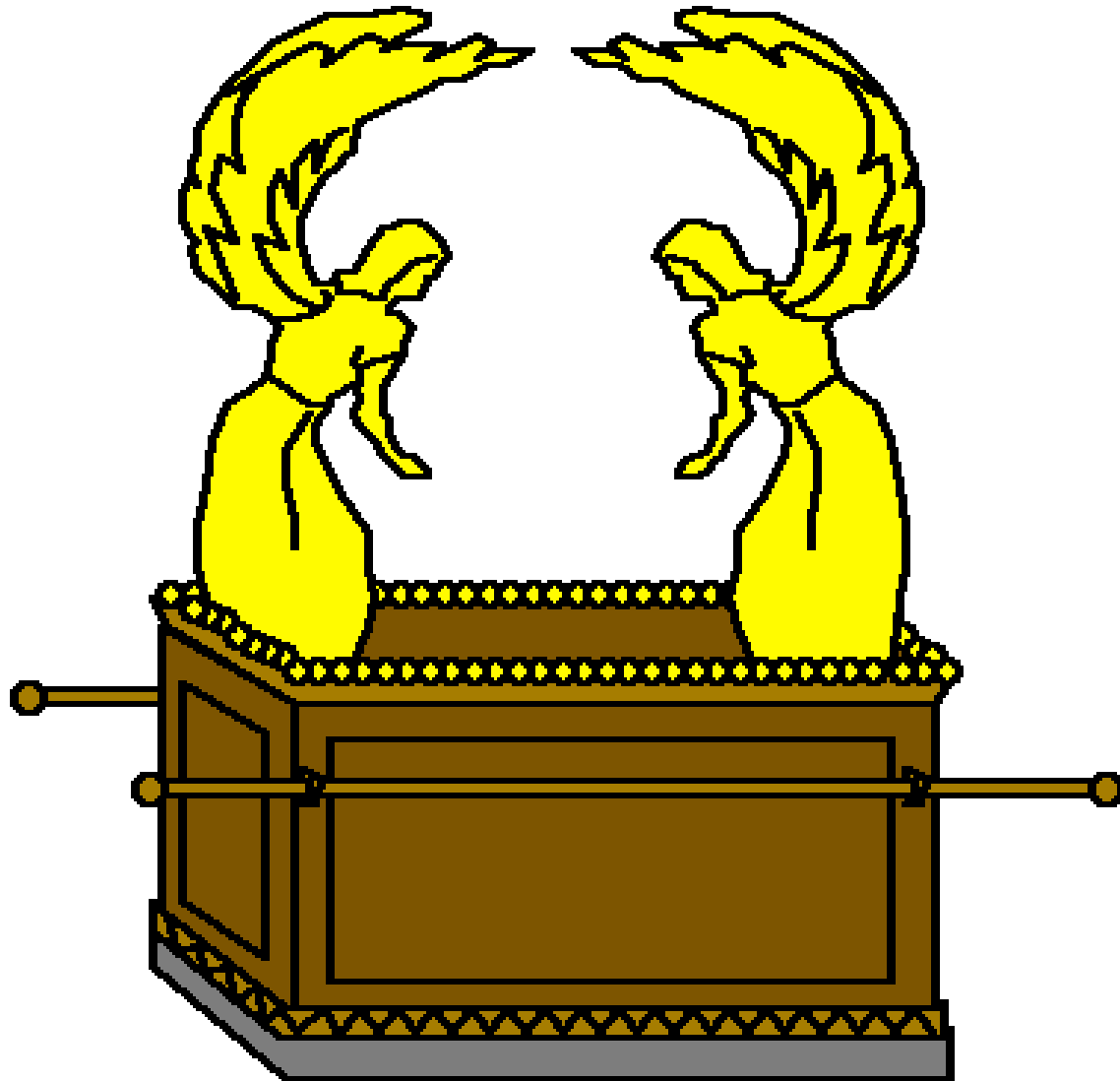

Yna daeth llwythau Israel i gyd at Dafydd a'i
eneinio'n frenin ar Israel gyfan. O'r diwedd roedd
Dafydd yn frenin ar y genedl i gyd.

Y peth cyntaf wnaeth y Brenin Dafydd oedd cipio Jerwsalem. Daeth pobl i adnabod y ddinas fel Dinas Dafydd. Dyma fe'n ail-adeiladu a'i gwneud yn gaer i gadw'r gelyn allan. Byddai byddin Dafydd yn gadael Jerwsalem a mynd i goncro'r Philistiaid a gweddill gelynion Israel.

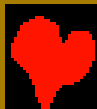

Yna, symudodd Dafydd Arch Duw i Jerwsalem. Yn yr arch roedd copiau o'r deg gorchymyn a'r rheolau eraill gafodd Moses gan Dduw. Roedd yr Arch yn atgoffa'r Israeliaid fod yn rhaid iddyn nhw ufuddhau i Dduw.

Bu'n rhaid i Dafydd
ymladd llawer o frwydrau
ar ddechrau ei gyfnod
fel brenin. Roedd yn
frenin doeth, ac yn ddyn
gwylaidd oedd yn gofyn
am arweiniad Duw mewn
gweddi.

Roedd y ffaith ei fod e'n byw mewn cartref braf tra bod Arch Duw mewn pabell yn poeni Dafydd. Penderfynodd ei fod am adeiladu templ. Dywedodd Nathan, proffwyd Duw, wrtho am fwrw ati.

Y noson honno, cafodd Dafydd neges gan Dduw: "Dafydd, fy ngwas, fi, yr **ARGLWYDD**, sy'n

mynd i adeiladu tŷ i ti. Ar ôl i ti farw a chael dy gladdu, bydda i'n codi un o dy linach yn dy le. Bydd e'n adeiladu teml i'm anrhydeddu i; a byddai'n gwneud yn siŵr y bydd e'n teyrnasu am byth."

Roedd Dafydd am helpu unrhyw un oedd yn dal ar ôl o deulu Saul. Yr unig un yn dal yn fyw oedd mab Jonathan, Meffibosheth ac roedd e'n anabl. "Bydd e'n bwyta wrth fy mwrdd i yn rheolaidd," meddai Dafydd. Dangosodd Dafydd garedigrwydd i Meffibosheth achos ei fod e'n gymaint o ffrindiau gyda Jonathan.

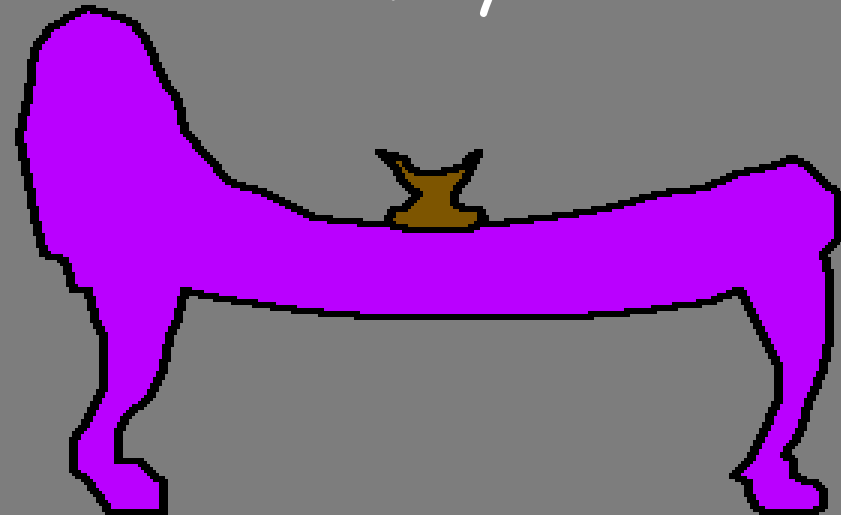
Tra roedd Dafydd yn trystio Duw ac yn gwrando arno, roedd Duw yn ei helpu i lwyddo. Ond un diwrnod, daeth cwmwl du mawr i fywyd Dafydd. Anfonodd ei filwyr i ymladd, ond arhosodd e yn Jerwsalem.

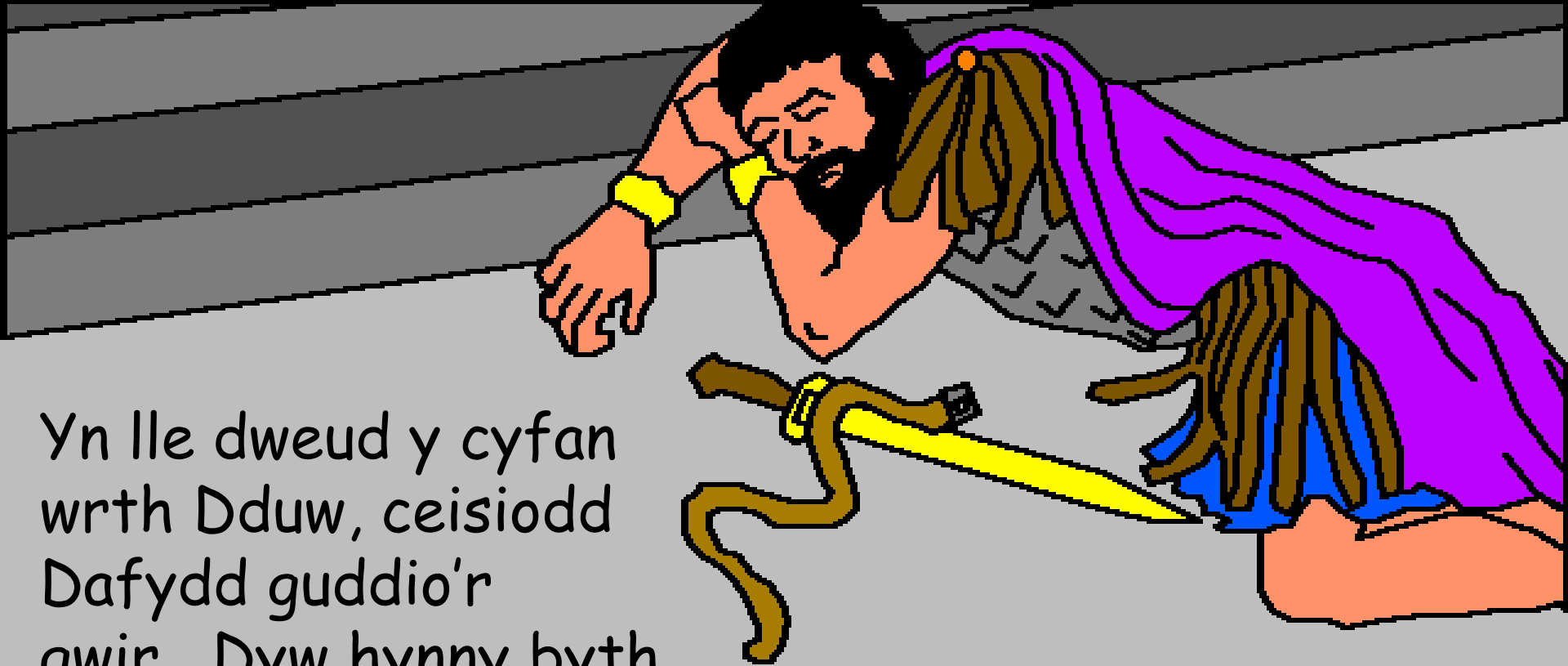

Un noson roedd
Dafydd yn methu
cysgu. Felly dyma
fe'n cerdded ar
do fflat y palas
ac edrych dros
y ddinas.

Gwelodd Dafydd wraig brydferth yn ymolchi. Ei henw oedd Bathseba. Dechreuodd Dafydd garu gyda hi, er bod Wreia, ei gŵr, yn un o'i filwyr dewr. Pan ddywedodd Bathseba wrtho yn nes ymlaen ei bod hi'n mynd i gael babi, sylweddolodd Dafydd fod ei bechod yn creu mwy o broblemau.

Yn lle dweud y cyfan wrth Dduw, ceisiodd Dafydd guddio'r gwir. Dyw hynny byth yn gweithio! Anfonodd neges yn dweud wrth Wreia am ddod adref o'r gwersyll, gan obeithio y byddai Wreia yn credu bod y babi yn perthyn iddo fe. Ond gwrthododd Wreia gysgu gyda'i wraig tra roedd ei gyd-filwyr yn cysgu mewn pebyll. Cysgodd Wreia wrth ddrws y brenin.

Felly gwnaeth Dafydd
rywbeth gwaeth fyth!
Anfonodd Wreia yn ôl i'r
ymladd gyda llythyr.
Roedd y llythyr yn
dweud wrth y Prif
Swyddog am wneud
yn siŵr y byddai Wreia
yn cael ei ladd yn y
frwydr. Ar ôl i hyn
ddigwydd, priododd
Dafydd a Bathseba.

Anfonodd Duw ei was Nathan i ddangos i Dafydd ei fod e wedi gwneud peth drwg iawn. Dywedodd Nathan stori am ddyn cyfoethog a dyn tlawd iawn.

Roedd gan y dyn cyfoethog gannoedd o ddefaid. Dim ond un oen bach oedd gan y dyn tlawd, ac roedd e'n trin yr oen fel plentyn bach.

Pan gafodd y dyn cyfoethog ymwelwyr, wnaeth e ddim lladd un o'i ddefaid ei hun er mwyn gwneud pryd bwyd. Na, fe wnaeth e ladd oen y dyn tlawd.

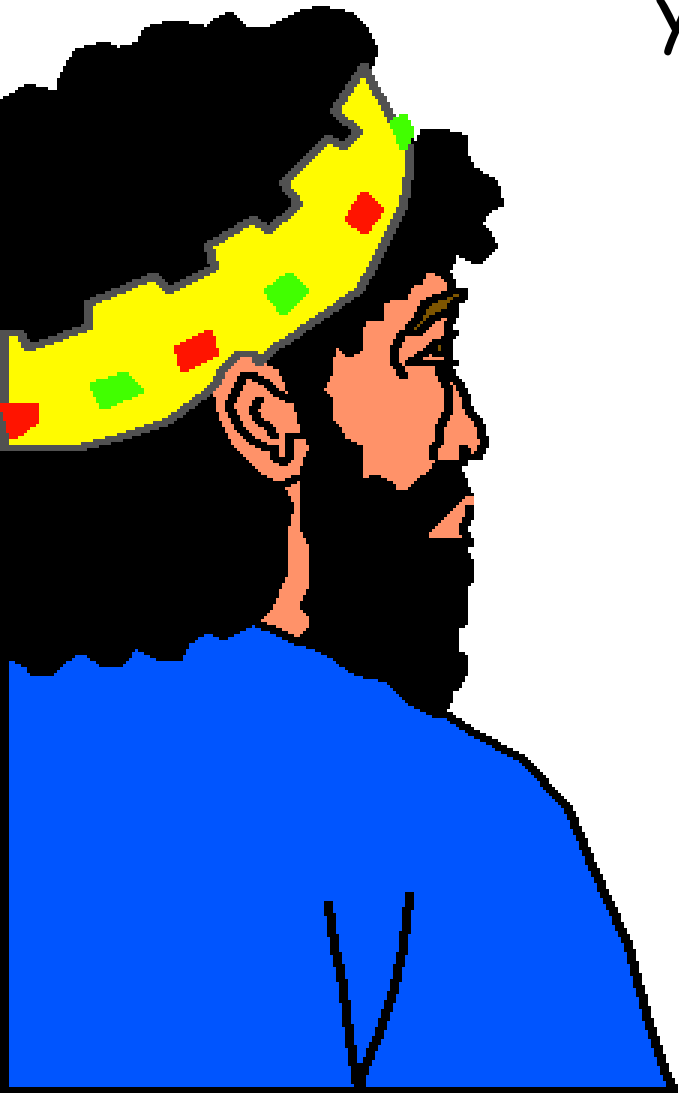

Roedd Dafydd
wedi gwylltio'n
lân pan glywodd
am hunanoldeb y
dyn cyfoethog.
Dyweddodd, "Mae'r
dyn yn haeddu
marw!"

"Ti ydy'r dyn!" dywedodd Nathan yn ddewr wrth Dafydd. Roedd Dafydd wedi gwneud rhywbeth llawer gwaeth na'r dyn cyfoethog yn y stori.

Dangosodd Duw i
Dafydd pa mor
ddrwg oedd e. Roedd
Dafydd yn sori am ei
bechod. Dywedodd
wrth Dduw, "Dw i wedi
pechu yn dy erbyn di,
ARGLWYDD."

Fe wnaeth Duw
faddau iddo. Ond
pan gafodd babi
Bathseba ei eni,
roedd yn wael
iawn. Cyn hir
roedd y plentyn
wedi marw.

Fe wnaeth Duw faddau i
Dafydd am ei bechod.
Cafodd Bathseba blentyn
arall, Solomon. Byddai
Solomon yn frenin mawr
ar ôl i Dafydd farw. Ond
cafodd Dafydd lawer iawn
o blant eraill, ac fe wnaeth
rhai ohonyn nhw achosi
tristwch mawr
i Dafydd.

Dafydd y Brenin (rhan 2)

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

2 Samuel 1-12

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

